

Woede uit WO II eindelijk losgelaten

De bevrijding van Jan

‘Het was winter en koud, de bomen waren kaal en ik zag een stoet mensen over een zandweg strompelen’

Al heel zijn leven droeg hij een grote innerlijke woede met zich mee. Jan Berends (1953) had van alles gedaan in een poging zijn innerlijke razernij tot bedaren te brengen of om deze tot zwijgen te brengen: in zijn jeugd door veel te drinken en te stelen en later in zijn leven door zich uit de naad te sporten. Ook had hij ondervonden dat er momenten waren geweest dat hij op het punt stond zijn woede fysiek op zijn zoon los te laten. Met veel pijn en moeite had hij zich in kunnen houden. Nadat Jan het boek *De Karmadrager* van Leonie Linssen had gelezen, waarin zij schrijft over haar vorige leven in de Tweede Wereldoorlog eindigend in Auschwitz, wist hij: bij haar moet ik zijn om dit thema te kunnen transformeren!

TEKST: LEONIE LINNSEN

In ons telefoongesprek voelde ik aan alles dat het de bedoeling was om samen met Jan een 'Trauma Bevrijding Intensive' te doen. Ik wist ook meteen dat zijn woede verbonden was met zijn vorige leven in de Tweede Wereldoorlog. Toen ik hem in mijn praktijk ontving, vroeg ik naar zijn intentie voor de sessie. Jan gaf aan dat hij zijn diepe woede wilde loslaten. Hij voelde echter ook dat zijn sterke wilsverlangen hiernaar hem juist blokkeerde om het los te laten. Mijn gidsen gaven aan dat de transformatie in drie gedeelten zou plaatsvinden. Ik vroeg aan Jan waar in zijn lichaam hij het voelde, als hij aan die diepe woede dacht. Hij wees op zijn borstgebied. 'Ja, daar is het heel druk', bevestigde ik meevoelend. In de nacht voor zijn komst was ik wakker geworden met een droom over Auschwitz waarbij ik meteen wist dat het over Jan ging. Ik had gezien dat er een hele groep zielen deel uitmaakte van zijn trauma. Jan vertelde dat zijn ex-vrouw korte beelden uit haar vorige leven in de Tweede Wereldoorlog had gezien. Ze was ervan overtuigd dat ze destijds was gestorven in de gaskamers en dat Jan daar in zijn vorig leven ook bij betrokken was geweest.

Amethyst, engel & Mariabeeld

Bij mijn methode 'Integrated Soul Alignment' word ik begeleid door spirituele gidsen vanuit de onzichtbare wereld. Deze methode is een combinatie van individueel

systemisch werk, samenwerking met gidsen en goden uit de andere wereld, oogcontact en stilte, waarbij alles vanuit het onzichtbare verleden doorvoeld kan worden. Hierbij zet ik mijn hart wagenwijd open, alles is welkom. In ons hart huist de liefde, voor ons lichaam en voor anderen. Bovendien heeft het hart compassie voor alles wat er ooit gebeurd is. Ik zag flitsen van een stel, een man en een vrouw. 'Let's get the couple out of him', gaven mijn gidsen aan. Jan werd uitgenodigd drie voorwerpen te kiezen: eentje als symbool voor de man, eentje voor de vrouw en een derde voor zichzelf en zijn rol in zijn vorige leven. Jan koos een paarse amethyst voor 'de man'. Mijn lichaam reageerde meteen op zijn energie toen hij de steen had gekozen en deze op tafel zette. Ik draaide mezelf om, keek hoog de lucht in en kreeg het gevoel dat ik er niet bij wilde zijn. Ik wilde afleiding zoeken, wegwezen hier! Jan koos een houten engel als symbool voor de vrouw en een Mariabeeld voor zichzelf.

Ogen

Bij de methode 'Integrated Soul Alignment' kijken we elkaar minutenlang in stilte aan in één van de ogen, terwijl we verbonden zijn met de gekozen voorwerpen die personen of thema's symboliseren. Soms liggen deze tussen ons in en hoef ik er alleen maar naar te kijken in plaats van het te doorvoelen. Dit wordt veelal door mijn gidsen aangegeven. Het linkeroog staat in verbinding met het vrouwelijke in de mens, met het ontvangende principe, en is verbonden met het Zijn. Het rechteroog staat in verbinding met het mannelijke in de mens, heeft doorgaans een uitgaande energie en is gerelateerd aan het Doen. Ieder mens heeft mannelijke en vrouwelijke aspecten in zich, we zijn immers geboren uit de samensmelting van een vrouwelijke eikel en een mannelijke zaadcel. Tijdens een sessie zet ik mijn hart en energiesysteem wagenwijd open, waardoor alles vanuit het verleden door de onvoorwaardelijke liefde van het hart wordt ontvangen'

Op de vlucht

Toen ik me verbond met 'de man' en in Jans linkeroog keek, terwijl hij verbonden was met zichzelf en zijn rol in zijn vorig leven, zag ik een korte filmscène uit het verre verleden.

Het was winter en koud, de bomen waren kaal en ik zag een stoet mensen over een zandweg strompelen. Mijn gidsen gaven aan dat het 124 mensen waren. Het was schemerig, een beetje mistig en het sneeuwde. In zijn vorige leven had Jan als volwassen man zijn zoontje van een jaar of vijf op zijn rug. Hij hing met zijn armpjes om zijn nek geslagen. Ik voelde direct de verbinding met het jongetje. Mijn rechterarm begon te schudden en vreemde trekbewegingen te maken. Door me energetisch helemaal te verbinden met het jongetje, werd ik hem als het ware en voelde ik dat mijn armpje sliep door de druk om de hals van mijn vader. Ik was doodmoe en had het intens koud. Ik voelde hoe ik als jongetje wegzweefde. Op dat moment zag ik als Leonie in de film dat Jan in zijn vorige leven

voelde dat zijn zoontje sliep en hem in de bolderkar legde die door iemand anders werd voortgetrokken. In de bolderkar lagen koffers en andere spullen. Jan legde het kind er bovenop en deed een donkerbruine deken over hem heen. Hij wist dat het bij lange na niet genoeg was om zijn zoontje, Bob genaamd, te verwarmen. Maar hij kon niet anders. Ze moesten door en het kind was te uitgeput.

‘Bij iedere lading lijken er voer hij een enorme spanning: zijn mijn vrouw en kinderen er ook bij?’

Het stervende kind

Terwijl ik in zijn oog naar de filmscène in de andere dimensie keek, ervoer Jan een heel diep verdriet dat lange tijd aanhield en eindelijk kon hij huilen. Toen ik me in de tweede fase verbond met de engel die symbool stond voor ‘de vrouw’, wist ik vanuit mijn innerlijk weten meteen dat dit zijn huidige ex-vriendin was. In hun vorige leven waren ze ook een stel. Jan ervoer ook dat zij zijn ex-vriendin was. Ik gaf hem een grote ronde steen, want ik voelde dat de woede die hij wilde doorvoelen en transformeren eraan zat te komen. Toen ik in zijn rechteroog keek, zag ik een legertruck de stoet mensen tegemoet rijden. ‘De man’, een soldaat, stapte uit met een geweer in zijn handen. Hij keek naar het kind dat op de bolderkar lag en sprak: ‘Die is op sterven na dood. Het heeft geen zin meer.’ Hij pakte zijn geweer op, richtte en schoot vervolgens het kind dood. Jan doorleefde op dat moment een gedeelte van zijn enorme woede, terwijl hij de steen in zijn handen bijna fijnkneep en kwam vervolgens bij een diep verdriet. Minutenlang huilde hij zijn tranen. Toen hij hoorde over de soldaat sprak hij: “Hij heeft hem dus uit zijn lijden verlost.” Mijn gidsen vertelden dat alle 124 mensen met legertrucks waren opgepakt en naar concentratiekamp Bergen-Bel-

sen werden gebracht. Van daaruit waren ze met de trein naar Auschwitz vervoerd.

In Auschwitz

In de vervolgsceene ervoer ik wat zijn toenmalige vrouw destijds had ervaren. Er waren nog twee kinderen, twee zoontjes: Henk, de oudste, en Arjan. Bob was de jongste. Ze stonden in een grote rij mensen te wachten. Het voelde als de aankomst bij Auschwitz. De vrouw had hun twee kinderen bij de hand. Vertwijfeld deelde ze haar emoties met Jan. ‘Dit gaat helemaal niet goed, dit loopt fout af, ik weet het zeker’, sprak ze. ‘We moeten moed houden’, antwoordde Jan, ‘We mogen nooit de moed verliezen. Geef niet op!’ Vervolgens hoorde ik van mijn gidsen dat zijn vrouw en kinderen van hem werden gescheiden, doordat ze na aankomst in Auschwitz in een andere rij werden geplaatst. De vrouw en de twee kinderen gingen linea recta naar de gaskamers. Jan mocht naar de andere rij en werd tewerkgesteld. Ik zag in de filmscène gebeuren wat ik in mijn droom had gehoord: ‘Hij is een lijkenpikker.’ Jan moest de lijken na de vergassing naar het crematorium brengen, waar ze verbrand werden. Bij iedere lading ervoer hij een enorme spanning: zijn mijn vrouw en kinderen er ook bij? Zouden ze nog leven? Die spanning en onzekerheid was ondragelijk. Het was steeds balanceren tussen hoop en vrees. Hij wist niet wat het ergste zou zijn: de zekerheid van hun dood of het kleine sprankje hoop dat ze misschien nog zouden leven. Maar hoe dan? Bij iedere lading lijken verloor hij meer van zijn hoop en werd hij depressiever. Tegelijkertijd was hij er zich ieder moment van bewust dat hij zelf nog steeds leefde.

Woede en verdriet

In mijn praktijk doorvoelde Jan bewust ademend zijn diepe en uitzinnige boosheid en huilde hij stille tranen van verdriet. Ik had gezien dat Jan in zijn vorige leven in de overgave was gegaan, nadat hij en zijn vrouw en kinderen opgesplitst waren. Hij had tot God gebeden: ‘Laat me asjeblijft zien wat de bedoeling is, want ik begrijp het niet meer.’ Vervolgens had hij braaf alles gedaan wat hem

‘Een bijzondere reis’

Jan: “Mijn leven is zwaar geweest. Doordat ik mij niet kon uiten, kropte ik alles op. Sporten was mijn uitlaatklep, met in het weekend een knallende hoofdpijn omdat ik niets deed. Het innerlijke licht brandde in mij, maar ik had er geen weet van. Nu kan ik het zeggen: elk van ons krijgt de levenskus van liefde. Het is hoe wij ermee omgaan. Ik ben er heel lang bang voor geweest. Maar engelen steunden mij, soms pratend, dan weer dragend. Mijn leven is een bijzondere reis. Beslist niet makkelijk, ik ben er desalniettemin dankbaar voor. En mede met de hulp van Leonie en de gidsen mag ik verder groeien.”

‘Toen alle zielen waren vertrokken, voelde Jan nieuwe energie naar zijn hart stromen’

Leonie Linssen

werd opgedragen. Nu, in dit leven, maakte hij contact met zijn innerlijke man die alsnog de woede en onmacht mocht doorvoelen van alles wat hem en zijn gezin was aangedaan in de oorlog. Het was tijd voor de derde fase. ‘Let’s go to heaven’, spraken mijn gidsen. Jan mocht weer drie voorwerpen kiezen: één als symbool voor de hemel, één voor de vele zielen en één voor zijn hart. ‘Let’s create heaven on earth’, luidde de volgende boodschap. Voor de hemel koos Jan een grote oranje calciëet, een steen die lichamelijke, geestelijke en spirituele groei en ontwikkeling activeert en stimuleert. De steen werkt motiverend, bevordert zelfvertrouwen, daadkracht en standvastigheid en geeft hoop en moed. Jan koos een brandende kaars voor de zielen en een kralenkrans voor zijn hart.

In de volgende scène zag ik hoe zijn zoontje Bob, die als ziel al die tijd in zijn hart had gezeten, naar het licht werd gebracht. Mijn linkerarm strekte zich uit en ging de lucht in. Ook alle zielen van de lijken die hij had geborgen, gingen via mijn linkerarm naar het licht. Bij ieder lijk had Jan in zijn vorig leven gebeden en God om licht voor hen gevraagd. Ze waren allemaal in zijn hart- en borstgebied gekropen en werden vandaag vrijgemaakt. Jan hilde van ontroering en opluchting toen het gebeurde. Hij voelde hoe het in zijn borstgebied steeds lichter werd. Toen alle zielen waren vertrokken voelde Jan, dankzij de verbinding met de oranje calciëet, een andere, nieuwe en positieve energie naar zijn hart komen.

Hulp van mijn overleden ouders

De ziel van mijn overleden moeder kwam langs om een gouden hartje in Jans hart te plaatsen en de ziel van

mijn overleden vader plaatste de gouden zonnescijf van de Egyptische god Ra achter zijn hart. Ra is een van de oudste goden in het Egyptische pantheon en werd later geassocieerd met de eerste levenschenkende energie. Volgens mijn vader was het de bedoeling dat het leven van de zon nu verbonden werd met het hart in plaats van met het hoofd waarboven de zonnescijf van Ra veelal te zien is.

De healing reset methode

Met behulp van de ‘Healing Reset Methode’ van mijn collega Marcel Heijnes werd vervolgens het autonoom zenuwstelsel en energetisch systeem gereset op het thema woede. Dit is een nieuwe helingsmethode waarbij je onder andere al tappend een aantal malen vanaf het achterhoofd naar de ruggengraat gaat en waarbij het lichaam op een bepaalde manier wordt toegesproken. Vervolgens werd met deze methode de levensenergie van Jan opnieuw geactiveerd. Jan voelde zich na afloop licht en blij, hij had zelfs zin om te dansen. Ik grapte dat we de hemel naar de aarde hadden gehaald en dat hij met de trein naar huis terug kon reizen, naar de hemel. Een paar maanden na de sessie belde Jan op. De woede was verdwenen, zijn blijdschap en zin in het leven waren teruggekeerd en nog veel belangrijker: zijn hartklachten waren verdwenen! In zijn leven was hij al twee keer geopereerd aan zijn hart. De eerste operatie had niet geholpen, de volgende had enige verlichting gebracht en nu waren zijn klachten helemaal verdwenen! De last van zijn vorig leven dat eindigde in Auschwitz was bevrijd en zijn bevrijde hart kon eindelijk kloppen vol levensvreugde. Precies zoals het vanuit de bron bedoeld was! •

Leonie Linssen is sinds 2005 coach en traumaspecialist in haar praktijk ‘Verander Je Wereld’ en leidde jarenlang coaches en counselors op via diverse instituten. Zij ontwikkelde de opleiding ‘Integrated Soul Alignment’ en is oprichter van de ‘Open Hearts Academy’. Leonie is auteur van diverse boeken over de liefde en spiritualiteit. WWW.VERANDERJEWERELD.NL en WWW.LIEFDEDELEN.NL. Meer over de ‘Healing Reset Methode’ van Marcel Heijnes is te lezen op WWW.HEALINGRESETCOMPANY.NL.